

Малик Галина Михайлівна

Народилася Галина Миколаївна 12 серпня 1951 року у м. Бердянську Запорізької області.

Г. М. Малик – член Національної спілки письменників України з 1991 року. Більшість своїх творів письменниця присвятила дітям. Найвідоміші її твори – це «Подорож Алі в Країну Чудес», «Злочинці з паралельного світу», серія невеликих поетичних збірок для дітей. За повісті «Незвичайні пригоди Алі в країні Недоладії» та «Подорож у королівство сяктаків» у 1988 році Галині Малик було присуджено премію імені О. Копиленка. З незвичайними пригодами Алі, невгамовної героїні цих повістей, уже познайомились юні читачі Іспанії, Італії, Франції, Німеччини та інших країн. А за повість, яка називається «Злочинці з паралельного світу» (а згодом з'явилися й «Злочинці з паралельного світу - 2»), Г. М. Малик було присуджено звання лауреата літературної премії імені Лесі Українки 2003 року.

Твори:

Страус річкою пливе (1984)

Неслухняний дощик (1986)

Знає Вітя все на світі (1988)

[Пригоди Алі в країні Недоладії](http://aldebaran.ru/author/malik_galina/kniga_nezvichayini_prigodi_ali_v_kraini_nedoladii/) (1990) – http://aldebaran.ru/author/malik_galina/kniga_nezvichayini_prigodi_ali_v_kraini_nedoladii/

Мій срібний князю... Сонетна поема. (2001)

Злочинці з паралельного світу – (2003)

Подорож Алі до країни сяк-таків (1997),
Злочинці з паралельного світу (2001),
Злочинці з паралельного світу — 2 (2003),
Пригода в зачарованому місті (2005),
Сміятись заборонено (2005),
Принцеса Мішель і король Грифаїни" (2006)
Принцесса Мишель и король Грифаины (рос.мовою).(2006), «Книжковий
Хмарочос».
Як ти народився (2006),
Для чого потрібні тато й мама.(2006),
Чому я хлопчик.(2006),
Чому я дівчинка. (2006)
Вуйко Йой і Лишиня (2006)
Мандри і подвиги лицаря Горчика. (2009)
Незвичайна книжка. (2010),
Абра&кадабра.(2011),
Каже сіра мишка-Незвичайна книжка-Для хлопців і дівчаток-А де її
почааток? (2011), «Навчальна книга Богдан»
Забавлянки (2011),
Вуйко Йой і Страшна Велика Кука (2011),
Бешкетні вірші. (2011),
Неймовірні історії. Вибране. (2012),
Бабусяна книжка.(2012)

НЕСЛУХНЯНИЙ ДОЩИК

(збірка віршів для дітей)

НЕДІЛЯ ТА БУДЕНЬ

Нас до праці
БУДИТЬ
БУДЕНЬ.
Трудівник він,
а не трутень.
А НЕДІЛЯ —
НЕ для ДІЛА:
на прогулянку
водила.

КАПЕЛЮХ

Одна весела муха
купила капелюха.
Купила капелюха
і натягла на вуха!
Хоч і знала,
що у мух
не буває,

не буває,
не бува ніколи вух!

ЗАПРОСИНИ

— Сіра мишко — довгий хвостик,
ти приходь до мене в гості!
Поп'ємо з тобою чаю,
я для тебе прочитаю
гарну книжку про кота,
про рябого воркота.

Каже мишка — довгий хвостик:

— Я прийду до тебе в гості,
будем разом пити чай,
тільки...
книжку заховай!

ВЕСЕЛИЙ СНІГ

Вийшов з татом я гуляти,
Вів мене за руку тато.
Враз такий веселий сніг
нам дорогу перебіг!
Він за комір залітав,
щоки наші лоскотав,
хихотів під ліхтарями,
реготався під ногами.
Ладен був усе робити —
тільки б нас розвеселити!
Ми й не відмагалися —
разом з ним сміялися.

Я МОРОЗУ НЕ БОЮСЬ!

Раз-два — і готово!

Я рубаю з татом дрова!
Під парканом у кутку
склали вежу оттаку!
Усміхається татусь:
— Не замерзли вуха?
Я ж морозу не боюсь —
розстебнув кожуха.
Ледь встигаю подавати.
Добре з татом працювати!

ІЗЯНСЬКІ ЛОЗАРИ

Ой у горах у Карпатах
незвичайне є село.
Здавна славу, щоб ви знали,
це село собі сплело.

Як сплело?
Отак, сплело!
Незвичайне це село!
Тут від діда до онука,
з роду в рід іде наука:
як з вербових гілочок
скласти кошик-грибничок.

От село!
Давним-давно
зветься Ізою воно.
І не тільки у Карпатах
знають кошики майстрів,
лине слава і за морем
про ізянських лозарів.

От лоза!
Оце лоза!
Іза лози на різа!
Ми були в селі отому,
І знайомий наш, Іван,
запросив усіх додому,
посадив нас на диван.

От Іван!
Оце Іван!
Був з лози його диван!
Із лози і стіл, і крісло,
скринька, ваза і стілець!
На дива ці надивившись,
ми сказали під кінець:
— Захотіло б це село —
ложку
навіть би
сплело!

НЕСЛУХНЯНИЙ ДОЩИК

Казала мама-Дощика
малому Дощу-синочку:
— Посидь-но хвилинку тихо,
пошию тобі сорочку.

Та поки знайшла хмарину,
сорочку з неї пошила,
то неслухняна дитина
і сліду вже не лишила.

А за порогом Хуга
погналась за Дощиком слідом -
змерз без сорочки Дощик -
і випав на землю снігом.

АПТЕКА

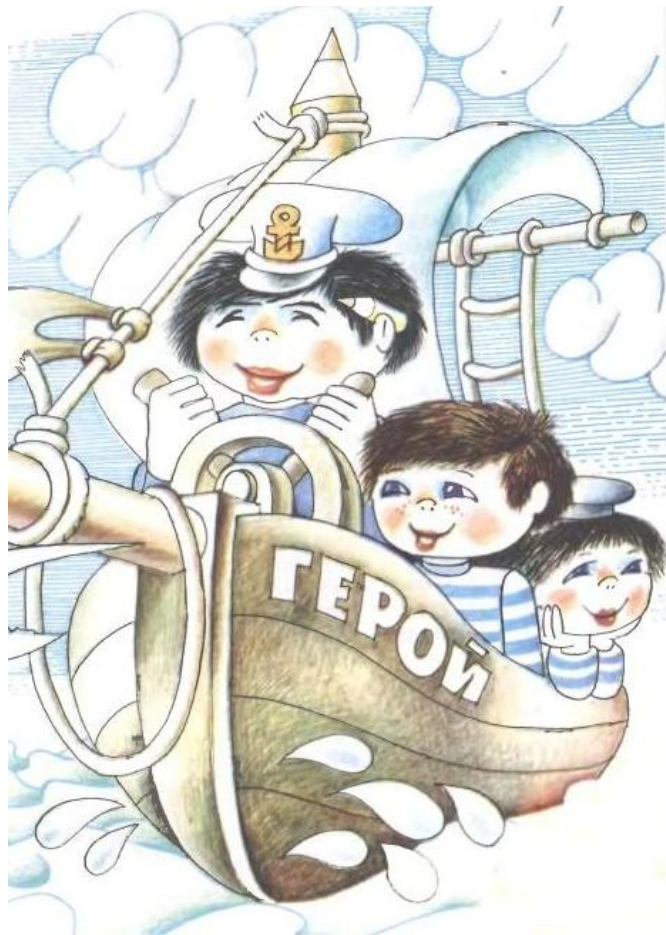
Біля шафи,
недалеко,
відкривається аптека.

На прилавку з табуреток —
повні блюдечка таблеток.

Ці таблетки —
барбариски,
шоколадки

та іриски.
Хто розбив собі коліно —
може взяти вітаміни.
Піднялась температура —
чудодійна є мікстура,
називається: кисіль.
Поспішайте звідусіль!
Тут Сергій до нас примчав,
ще з порога закричав:
— Ой, у мене скарлатина!
Я обидва збив коліна!
Мабуть, є температура!
Швидше,
швидше!
Де мікстура?
В мене кашель і бронхіт,
третій день болить живіт!
Вже не їм, не п'ю годину!
Ой, рятуйте, бо загину!
Ми Сергія рятували —
шоколадом годували.
Проковтнув він барбариски,
пив кисіль,
жував іриски...
Взяв останній вітамін
і, зітхнувши,
мовив він:
— Здається, мені полегшало!

КАПІТАН

Намалюю: в океані
хвилі, скелі у тумані,
а на хвилях — корабель
із чужих плыве земель.
Капітан біля штурвала —
витримав штормів немало.
Моряки стоять довкола:
ось і штурман — друг Микола.
Боцман — мій сусід Богдан.
— Хто ж бувалий капітан? -
тут Богдан мене спитав.
— Звісно:
той, хто малював!

ЗАПРОСИНИ

— Сіра мишко — довгий хвостик,
ти приходь до мене в гості!
Поп'ємо з тобою чаю,
я для тебе прочитаю
гарну книжку про ката,
про рябого воркота.
Каже мишка — довгий хвостик:
— Я прийду до тебе в гості,
будем разом пити чай,
тільки...
книжку заховай!

БОЯГУЗЬ

Я вночі всього боюсь,
бо живе десь
Боягузь!

Тільки я лягаю спати,
починає він зітхати,
під вікном сховатися,
з мене насміхатися.

То дверима —
рип-рип,
то у шафі —
скрип-скрип!

Я під ковдрою лежу.
Я від страху
весь дрижу!

Дріб зубами вибиваю:
Боягузя уявляю.
І не можу ні на мить
Боягузя уявить!

Та нарешті я підвівся,
в шафі все передивився,
перевірив чобіток,
озирнувся у куток...

А в кутку сидить, дивлюсь,—
БО-Я-ГУЗЬ!
Він устав,
хвіст підняв
і сказав тихенько:
— Н-няв!

БАХ І БУХ

Два мисливці — Бах і Бух —
полювать пішли на луг.

Поміж трав у лузі
причались друзі.

Аж повзе на них
ТАКЕ!!!

Ще й лякає:

— Скрек-ке-ке!

Бах шепоче Буху:

— Б-бах його по вуху!

Каже Бух:

— Не б-бійся, Бах,
б-бух сміливо по зубах!

А чудовисько на них:

ПЛИГ!

Як помчали Бух і Бах —
стали аж у комишах.

Потім довго дивувались,
що від смерті врятувались.

І не знають до цих пір,
що то був за лютий звір?!

ДИВНИЙ ЗВІР

У хаті в нас
з недавніх пір
завівся дуже дивний звір.
Живе собі
і геть не йде.
Зовуть його —
Не-Знаю-Де.

Учора, тільки я заснув,—
мої штанці він проковтнув!
Та що там ті одні штанці!
А кольорові олівці?
А мій новесенький блокнот?
А синій зошит мій для нот?
Хустинок — п'ять,
шкарпеток — шість!
Він і мене вже скоро з'їсть!
Цукерки я йому носив!
— Облиш мене! — його просив.

Усе дарма!
Усе дарма!
Прокинувсь —
Знов чогось нема!
— Ні, з мене досить! -
я сказав
і за речами
стежить став.
В шухляду
клав я олівці
і вішав на стілець
штанці.
Безладдя
звів я нанівець —
і звірові настав кінець.

* * *